

[Lizzie Lichtenberg]

Situationen i dag viser, at man i flere amtskommuner er godt på vej med at udlægge opgaver til kommunerne. På en lang række områder er der taget initiativ til et langt mere konkret og målrettet samarbejde mellem amtskommune og kommune, således at der reelt finder en decentralisering af opgaveoverflytningen sted.

Der arbejdes i praksis, som det fremgår af ministerens redegørelse, ud fra tre forskellige modeller. Det giver naturligvis en forskellighed, som er udtryk for, at man lokalt har valgt en måde at gøre tingene på. De amtskommuner og kommuner, der stadig har et mere stivnet samarbejde om de sociale opgaver, kan hente inspiration dér.

Jeg vil gerne fremhæve de forudsætninger, som Lotzudvalget opstiller for udlægning af kompetence og ansvar, og som den konservative gruppe er enig i:

at der sikres fortsat kvalitet og udvikling i de opgaver, der i dag er amtskommunale ansvarsområder,

at der ikke sker ansvarsforflygtigelse i forhold til de meget svage grupper, men at det sikres, at der fortsat er kvalificerede tilbud til rådighed også for de mest ressourcetsvage,

at det sikres, at kommunerne fortsat har mulighed for at trække på nødvendig specialbistand og -vejledning,

at der lægges vægt på de fornødne retssikkerhedsgarantier og tages hensyn til ligebehandling af borgerne, og

at de samlede udgifter på området ikke øges ved et uændret serviceniveau.

Det er væsentligt at understrege, at den frie, ikke centralstyrede decentralisering nødvendigvis betyder, at organiseringen af opgaverne kan variere fra område til område, men bliver tilrettelagt ud fra de lokale behov og brugernes ønsker, og det er vigtigt. Måden at løse opgaverne bedst muligt på er nødvendigvis ikke den samme i alle landets kommuner.

Hvad med de små kommuner? Svaret er, at her findes også et velkvalificeret apparatur, som godt kan løse langt de fleste opgaver. Men hvis ikke, vil der her være nogle oplagte opgaver for kommunerne at løse i fællesskab. Mange af de sociale opgaver, som amtskommunerne i dag har ansvaret for, vil på glimrende vis kunne løses i et sådant samarbejde mellem en række kommuner. Samarbejdet på tværs af kommunegrænser er der ikke noget nyt i. Som

eksempel kan fremhæves, at fire mindre kommuner i Roskilde Amt samarbejder om skolepsykologrådgivning.

Hvad angår finansieringen af en lang række sociale opgaver, er der en bred anerkendelse af, at vi må have en mere hensigtsmæssig finansiering. Ministeren har allerede sat et udredningsarbejde i værk med henblik på en omlægning. Vi vil ikke i dag gå yderligere ind i det, men blot pege på, at grundlæggende må kompetence og økonomisk ansvar følges ad. Vi må sikre økonomisk neutralitet i løsningen af opgaverne.

Lotzudvalget understreger, at dets forslag skal ses som led i og en stimulans til et udviklingsforløb og ikke må betyde en pludselig omlægning. Udvalget peger på, at udlægningen skulle gennemføres over en 5-årig periode regnet fra et lovfæstet tidspunkt.

Vi er enige med socialministeren i, at den debat, der har været indtil nu, næppe har givet et tilstrækkeligt grundlag at træffe centrale beslutninger på, men debatten har dog givet nogle klare signaler om det, vi kalder den glidende opgaveudlægning, og det er vigtigt at påpege, at det gældende regelsæt faktisk giver gode rammer og muligheder for at ændre organiseringen.

Ved at give yderligere tid vil vi i højere grad kunne sikre os, at processen bliver til glæde for brugerne. Det er det altafgørende bag hele ideen om flytningen af opgaverne. Der må skabes sikkerhed for, at de allersvageste grupper ikke vil komme i klemme nogen steder.

Vi kan tilslutte os forslaget om at nedsætte regionale udviklingsudvalg i hvert amt, hvor såvel brugere som lokalpolitikere og ansatte vil kunne bidrage positivt til den videre udvikling af det fremtidige forløb. Vi vil støtte, at der gives meget frie hænder til lokalt selv at arrangere dette videre udvalgsarbejde.

Vi tilslutter os også forslaget om Landsudvalget, som kan virke som et nødvendigt lokomotiv og en inspirator for de amter og kommuner, der har behov for det. Det er vigtigt med en stilfærdig, kontinuerlig udviklingsproces.

Agerschou (SF):

For mig lød det en lang overgang, som om De Konservative nærmest var imod konklusionen i socialministerens redegørelse, men det er selvfølgelig ikke mit problem.